Zprávy

od sv. Jakuba a sv. Prokopa

2/2017

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST U KOSTELA SV. JAKUBA STARŠÍHO
PRAHA-STODŮLKY

Téma: Vězení

Tříkrálová sbírka v naší farnosti

7 ZPRÁV, které by vám neměly uniknout

2. – 15. ledna…

…do tříkrálového koledování se zapojilo 150 koledníků, poděkování patří jim i dárcům. Vybralo se 85 625 Kč.

5. ledna…

…se uskutečnilo setkání P. Radka s doc. Pavelkou, rektorem Bankovního institutu, soukromé VŠ sídlící na území naší farnosti.

6. – 20. ledna…

…kněží naší farnosti navštívili s tříkrálovým požehnáním více než 35 domácností.

13. ledna…

…bylo uzavřeno výběrové řízení firem na opravu trámů ve věži kostela sv. Jakuba, získáno závazné stanovisko památkářů a připraveno vše pro žádost o finance z havarijního fondu Magistrátu hl. m. Prahy. Oprava je plánována na duben.

14. ledna…

… se uskutečnilo další setkání pečujících nad tématem Alzheimerovy nemoci a demence – tentokrát s praktickými návody.

SLOVO KNĚZE NA ÚVOD

K tématu „vězení“ mě jako první napadla ta dlouhá řada lidí, kteří do něj byli pro svou otevřenost, statečnost a víru uvrženi. A je to řada opravdu velmi prominentní – od Jana Křtitele a apoštola Pavla, až po mučedníky totalitních ideologií jako je např. Josef Toufar. Nedávno jsem četl dojemné a krásné úvahy, které ve vězení svázanýma rukama napsal německý jezuita Alfred Delp, který byl za údajnou velezradu nacistickým režimem odsouzen k smrti. Poprava byla jménem lidového soudu provedena na Hromnice v roce 1945.

P. Delp popisuje zajímavou duchovní zkušenost, kterou možná zakoušeli i další vězněnní pro Krista. Čím větší je temnota okolí a čím více roste „fyzická“ nesvoboda, tím větší vnitřní svobodu může vězeň – tváří v tvář Božímu majestátu – pociťovat. Německý jezuita píše o démonech nacionálního socialismu, kteří řádí venku na ulicích, na masových shromážděních, v koncentračních táborech. Mnohem horší jsou ale démoni, kteří se snaží ovládnout lidskou duši a zabydlí se v ní, pokud člověk zneužije svou svobodu k tomu, být Pánem sobě i ostatním a ignorovat povolání, které má od Boha. „Pokud ale pochopíme svobodu jako život ve službě a lásce, tehdy budeme svobodní i na těch nejtemnějších místech,“ píše P. Delp. A tato svoboda jej dovedla až k mystickému zážitku bázně hříšníka před Boží velikostí – nikoliv patologického strachu, ale opravdové biblické bázně, která je v posledním důsledku spásonosná.

Mladý kaplan zvítězil, protože ve vězení naplno objevil úžasnou vnitřní svobodu – při čekání na smrt a se svázanýma rukama. Mocní, kteří ho zabili, vlastně prohráli, i když v jejich očích se jednalo samozřejmě o vítězství. Alfred Delp bude navždy žít ve svobodě, kterou mu daroval Bůh. Popraven byl ve jménu zvrhlé démonické ideologie, ale žije ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého.

P. Jakub

18. ledna…

... P. Jiří navázal na předvánoční akce pro školy novou návštěvou v ZŠ Mládí. Společná adorace a agapé všech, kdo se do projektu „Ježíš jde do škol“ zapojili, se uskutečnila o týden později.

… tříkráloví koledníci si užili svoji odměnu – filmové představení Červená želva - jako poděkování za jejich nasazení při Tříkrálové sbírce.

VĚZNI
jako studenti teologie

Když jsem v roce 2015 usedl v komisi u státnic na Katolické teologické fakultě, byl můj zážitek zvláštní nejen tím, že to bylo poprvé, co jsem se ocitl na "druhé straně" u takto významných zkoušek, ale také tím, že mezi zkoušenými byli dva, u nichž mne kolegové z komise upozornili: "Ti jsou z Ruzyně". Jako pomoc pro adaptaci osob po výkonu trestu do společnosti nabízí teologická fakulta studium bakalářského teologického oboru mužům v ruzyňské věznici. Ve vězení se konají přijímací zkoušky, několikrát za semestr sem dochází vyučující na konzultace a běžné zkoušky. Výuka však probíhá formou samostudia, ztíženého o omezenou knihovnu a zapovězený přístup k internetu. Státnice se pak musejí konat v dejvické budově fakulty, kam vězně přiváží eskorta. Mezi studenty, kterých samozřejmě není mnoho, jsou ti, kterým životní situace, do které se dostali, umožnila se určitým způsobem rozpomenout na svou víru. Pár jich ve vězení prožilo náboženskou konverzi. A několik z nich chce studovat prostě proto, že mají tu možnost. Studium teologie by je v jiném případě ani nenapadlo, ale v jejich situaci přináší příležitost, jak se setkat s jinými lidmi než jen s těmi ve vězení, přiměje je k duševní činnosti. První státnice, které jsem zkoušel, pro studenty z Ruzyně dopadly dobře - na rozdíl o svých kolegů na svobodě všichni prospěli. V letním semestru mne nyní čekají konzultace, výuka a zkoušení liturgiky a přímo za mřížemi. Přiznám se, že jsem zvědavý a těším se.

Radek Tichý

„MÁM PRÁCI VE VĚZNICI NA PANKRÁCI…“

…odříkávám svou rýmovačku na dotaz*: „Kde pracuješ?“*

Dostala jsem se k ní asi jako slepý k houslím. Když jsem v roce 2009 dala výpověď na jedné klinice a plna skepse a bez fantazie nevěděla, co dál…potkala jsem kámošku a ta říká: „Pojď na Pankrác. Tam je to dobrý. I vztahy jsou tam lepší. Zrovna odešly čtyři sestry.“ Říkám: „To asi ne. Na to asi nemám… nic o tom nevím.“ Jenže kámoška nelenila a druhý den mi poslala sms: „Zítra v 10 hodin tě čeká vrchní sestra.“ Chytala jsem se za hlavu, ale nechtěla jsem to zrušit, tak jsem šla. Dodnes nechápu, jak jsem prošla příšernými psychotesty, kterými málokdo projde (proto nám stále chybí sestry) a přísnou zdravotní prohlídkou. Ale vůbec toho kroku nelituji. Opak je pravdou. I když, někdy má člověk plný zuby toho neustálého handrkování se s vězni a stanovování hranic sobě i jim. První věc, která mě rozesmála, je "BISTRO U NEVINNEJCH", které stojí vedle věznice. Povinně jsme absolvovali pětidenní školení, coby noví zaměstnanci. Myslím, že to bylo první školení v životě, které jsem neprospala. Velmi zajímavé. Pouze větu: „A kdyby vězni napadli sestru na pokoji a vzali si ji jako rukojmí, tak příslušník zavře dveře a jde hledat posilu…,“ jsem raději přeslechla ☺. Nemocnice je v areálu věznice, má čtyři oddělení, celkem asi 100 lůžek a odborné ambulance. Spousta lékařů odborníků dochází z civilu i na operace. Vězni jsou k nám sváženi v akutních případech ve dne, v noci a z celé republiky. Organizace a průběh práce je omezen tím, že příslušník, který je na chodbě ve dne v noci a má klíče od čtrnácti pokojů, může otevřít vždy jen jeden pokoj. Takže heslo: „Jde o život? Nejde? Tak to počká…“ vystihuje chod oddělení. Veškerou těžší a nečistou práci dělají sanitáři vězni, za které jsme vděční a vycházíme s nimi dobře. Nedovolí nám zdvihnout ani těžkou krabici. A chybí nám v noci ☺. Vězni často vyžadují tablety na spaní, uklidnění, bolesti. Lékaři jsou občas milosrdní, ale vše jsou to návykové látky, takže často je to slovní boj pořád dokola. Vzpomínám na jednu velkou vizitu na Velký pátek. Pacienti opět žádali tabletu na spaní. Jeden vtipný lékař pohotově zahlásil: „DNES JE VELKÝ PÁTEK. CELÁ CÍRKEV BDÍ. TAK ANI VY NEBUDETE SPÁT!“ Překvapilo mě, že věděl o Velkém pátku.

Většinou nevíme, s jakým proviněním u nás ti vězni leží. Teoreticky se nesmíme ptát. Prakticky se občas zeptám. Jednou nám tam umíral vězeň. Bylo mi ho líto. Říkám: „Co jste provedl?“ Se slzami v očích odvětil: „Zabil ženu.“ Říkám mu: „A teď toho litujete?“ S bolestí přikývl. Ulevilo se mi a říkám: „To je dobré, že toho litujete!“ a v duchu jsem si řekla: „To vás Bůh přijme!“ Mrzelo mě, že jsem to neřekla nahlas, ale bylo tam víc pacientů a člověk musí ve věznici vážit každé slovo, protože práva i pravidla jsou přísná. Vždycky se za ty umírající vězně modlím a říkám si: „Kdo si na ně vzpomene…?“

L. K.

BASA JE SAMOTA V HROMADNÉ PODOBĚ

duchovní skica plíživé nepravdivosti

Jako člověk toužící po dobrodružství, jsem vždy rád sledoval napínavé příběhy útěků charizmatických lotrů, před neohrabanou paží zákona. Útěky z nemožných míst pomocí nepravděpodobného řetězce štěstí, zachycené pomocí fantastické kamery poutaly mé chlapecké oči. Od westernu, přes tajné agenty až po Kajínka a Krejčíře mě strhovalo kde co a kde kdo. Ale zjistil jsem až časem, že ve volnu, které „daruji" filmu, přicházím sám o sebe. Jsem někým jiným, vpíjím se do cizího příběhu bez dopadu na mou osobní pouť. Dívat se, to mě k ničemu nezavazuje. Mám konverzační téma, ale mám také sebe? Sledováním cizích životů bez jednání jsem si v posledku daroval ztrátu sebe sama.

Zločin mě nikdy přímo nezasáhl silně. Byl jsem třeba okraden o tisíce, zažil podvod, ale strpěl jsem to a toužil i tehdy žehnat, byť se tělo vzpíralo a rarach za uchem šeptal: „Takhle to nemůže zůstat a ty víš, že bys byl dobrý rváč… Jde o pravdu. Ukaž se." A viděl jsem později na vlastní oči, že poslechnout tento hlas, živit toto bezbranné mrně, by mi sice dalo uspokojení okamžiku – nastolil bych možná i spravedlnost - ale nakonec by mě vedlo k okovanému srdci a možná i k okované kobce.

Do věznice jsem se prvně dostal v Olomouci, a pak jsem zavítal i na Kladno, kam jsem chodil delší dobu. Šel jsem tam, protože jsem byl pozván jedním kaplanem, ať vidím další dimenzi života. Nesedí tam totiž lidé na doživotí, ale na roky, a jednou je budu potkávat (i když to nepoznám hned) v metru či na ulicích, přijdou se svým příběhem k faře. Tak došlo k vstoupení do příběhu mimo film.

A bylo to nudné, pan Nevinný sedí, protože to někdo zvoral. Nebo pan Trochuvinný sedí, protože neměl sice rozum, ale zato měl kamarádíčky a špatnou partu. Pan Zcelaoběť měl drsného otce, záletnou matku a peníze na drogy… Pan Teďužmoudrý prozřel, pochopil cenu universálního bratrství, a už nikdy nikomu nezkřiví ani vlásek. Je jiná bytost, toho dřívějšího muže nechal v base.

Tyto trochu šablonovité odpovědi mi ukazovaly, jak člověk

> *„…Tehdy jsem byl vděčný za pravdivost, které jsem laskavě vystavován při svátosti smíření. Vnímal jsem, že kdyby moji „pruhovaní kamarádi" více zakoušeli tento způsob komunikace v rodině, v práci, na Facebooku, zkrátka kdekoliv, pracovali by sami se sebou jinak. Znaly by ty dětsky znějící kategorie zla a dobra a možná by někdy nežili jen podle „chci" a „mám právo", „je mi to příjemné"…"*

vnímá sám sebe, na co si hraje a jakou nosí masku. V životě se dá hrát, ale ve hrách se nedá žít, řekl kdosi. Tehdy jsem byl vděčný za pravdivost, které jsem laskavě vystavován při svátosti smíření. Vnímal jsem, že kdyby moji „pruhovaní kamarádi“ více zakoušeli tento způsob komunikace v rodině, v práci, na Facebooku, zkrátka kdekoliv, pracovali by sami se sebou jinak. Znaly by ty dětsky znějící kategorie zla a dobra a možná by někdy nežili jen podle „chci“ a „mám právo“, „je mi to příjemné“.

Viděl jsem, že strom se pozná po ovoci, a že když nevytrhávám jako Malý Princ baobaby nebezpečných tužeb a myšlenek pravidelně, může můj osobní vesmír puknout. Troufám si říci, že jen nepatrný počet je těch, kteří vnímají zlo a možná ještě méně je těch kteří s ním bojují. Kde není vina, tam není ani odpuštění. Vítejte za mřížemi.

Scénář života je náročnější než sledování filmů z gauče a nedá se přerušit zvoláním režiséra. Nejde jít na kafe, a pak dožít ten a ten okamžik dne podle nového plánu. Jde o čas. Jde o výchovu.

Bolelo mě, že není cesty zpět

a že i sebelepší věznice je jen chabou matkou vychovatelkou oproti biologické a snad i milující. Je třeba začít od jádra, ne jen tlumit symptomy. Utvrdil jsem se v postoji, že jestli mám někdy někomu pomoci, je třeba jej seznámit s Kristem. Ne se jen ohánět moderním sloganem „kámo, je to tvůj život“ nebo „každý si v demokracii může dělat, co chce.“ Nebude totiž fungovat demokraticky zřízený bazén, kde má plavčík stejná práva jako ten, kdo lidi rád topí. Voda jednou začne smrdět.

Věznice mi zkrátka přišla až jako jakási jednotka hasičů, jejíž existence nestačí pro samotnou posilu ctnosti. Požáru schovanému v srdci nezabrání někdo zvenku, byť někdy jej snad může utlumit. Často mi přišlo, že v tomto drsném duchovním prostoru jde o eliminaci negativních jevů, ne o restart života. Lidé za mřížemi mohou zůstat žít v ještě horším vězení a to i potom na „svobodě“. Jde o pouta přetvářky a rafinované hry na slušného. Jde o samotu v hromadné podobě falešné svobody.

Jiří Prokop Zeman

Co řekli návštěvníci výstavy o vězeňských kaplích?

- Příběh na schodišti hned na začátku mě zamrazil. Ale šokovala mě informace téměř na konci, jak dlouhé a marné je hledání duchovních pro práci ve věznici pro mladistvé…Díky Bohu za naše bohatství tak skvělých pastýřů, která máme v Radkovi a Jiřím, v zaměstnancích farnosti jako zdrojích a realizátorech nápadů, a za farnost plnou lidí, díky kterým žije, roste, nabízí zázemí a otvírá se světu kolem. Díky! *Paní Hu.*

- Díky za tuto výstavu! Vede k zamyšlení o životě a lidech, o kterých víme tak málo; dává naději, že Kristus přichází ke každému. Co mě až dojalo na této výstavě, je její „ekumeničnost", protože ta nás často uzdravuje z pýchy. Díky! *K.*

- Nevěděla jsem, že je v ČR tolik věznic, myslila jsem tak pět! A kolik je v nich lidí! Ale myslím, že to není to nejhorší, co se může člověku stát. Někdy je to to nejlepší. Jak jinak nás dokáže Pán zastavit, když jedeme v tak rozjetém vlaku. Snad zastaví i našeho syna! Doufejme, že ne vězením. Ale on neví, že už nyní je ve vězení – vězení hříchu! Ale Kristus zemřel za každého z nás – a tak máme NADĚJI! *K.*

- Zaujaly mě dopisy vězňů, jejich proměna a také podoba vězeňských kaplí. *Š.*

- „Celníci a nevěstky vás budou předcházet do Božího království…" *L.*

Kniha, která stojí za přečtení

PHILIP YANCEY – NEKONČÍCÍ MILOST (Návrat domů 2009)

Základní myšlenka knížky evangelikálního autora a publicisty Philipa Yanceye je základní myšlenkou naší víry: na rozdíl od všech ostatních náboženství, spočívajících na výkonu a snaze lidí dosáhnout k Bohu, je křesťanství založeno na Boží milosti, na Božím daru gratis pro nás. Jak ovšem Yancey trefně poznamenává, známe tuto skutečnost dobře teoreticky, ale v praxi máme často tendenci si spásu a Boží požehnání stále chtít zasloužit svým dobrým chováním. Autor proto čtenáře postupně uvádí do rozdílu života v ne-milosti a v milosti v praktických oblastech každodenního života – v rodině, mezilidských vztazích, v postojích k Bohu či v mezinárodních konfliktech. Dává také návod, jak přistupovat k odpuštění přesahujícímu naši přirozenost vůči těm, kdo o ně neprosí a tím rozbíjet vězení ne-milosti. Knížka je psána americkým stylem, tedy lehce, s neuvěřitelným množstvím příběhů ze současného života i z literatury. Ač nekatolík, zná autor dostatečně dobře katolické prostředí, jeho text je tedy pro nás dostatečně blízký.
Knížku Nekončící milost *je možné zakoupit v obchůdku v Komunitním centru 5. února po dopoledních bohoslužbách.*

P. Radek Tichý

Farní charita Stodůlky

Nezapomenutelná Tříkrálovka

Na začátku ledna proběhla v celé naší zemi další Tříkrálová sbírka.
Vedle rekordního finančního výtěžku 85 625 Kč, který vydělala, nám přinesla bohatství ve formě mnoha neopakovatelných zážitků:

- intenzivní mrazy sahající k -18°C
- sněhovou nadílku, která chvílemi odváděla pozornost od samotného koledování
- návštěvu obyvatel Střediska sociálních služeb Prahy 13 – jejich překvapivou štědrost, otevřenost i šokující nepřipravenost
- požární alarm spuštěný dýmem kadidla a hašený vysvětlením správce „zdroj alarmu: Tři králové!“
- návštěvu radnice městské části Praha 13 s neúnavným pánem z oddělení tisku a informací, s nekonečným množstvím informací, s vřelým přijetím i rychlým vyhazovem, se 4x zopakovanou cestou do 5. patra a se všudypřítomnou vůní kadidla
- nabídku horké polévky pro skupinu 4 dospělých a 6 dětí
- dárce v negližé i bez gližé
- filmové představení Červená želva oceněné kritiky i odbornými porotami filmových festivalů, a dětmi ohodnocené „mohly by být příště radši Mimoňové?“
- pokorné zadostiučinění, že když přestaneme vybírat, a začneme místo toho lidi sami obdarovávat a přát jim, Pán se postará!

Děkuji vám, koledníci, kteří jste se nenechali odradit nepřízní počasí a vycházeli jste mezi lidi, stáli u metra, zpívali koledy, oslovovali kolemjdoucí, čelili nezájmu či odmítání, zvonili na dveře bytů či domů, neúnavně obdarovávali a přáli, a kteří jste takto svůj čas věnovali službě potřebným.
Děkuji vám, milí farníci – včetně členů chrámového sboru! Vaše dary tvoří velmi významnou část toho rekordního výsledku sbírky.
Ať Pán žehná vám, vašim příbytkům i všem, kteří vás v nich letos navštíví!

Helena Ryklová, Farní charita Stodůlky

Co nás čeká?

Akce v únoru

2/2 čtvrtek

Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)

Mše sv. bude v 7:15 v kostele sv. Jakuba a v 18:00 v kostele sv. Prokopa. Při obou bohoslužbách budou žehnány svíce, které si k tomuto účelu, prosím, přineste.

Křesťané III. věku

Pravidelné společenství nad Písmem otevřené i pro nové zájemce se sejde v 16 hodin v Komunitním centru sv. Prokopa.

5/2 neděle

Prodej knih

Pravidelný prodej knížek ve foyer Komunitního centra sv. Prokopa po dopoledních bohoslužbách.

Příprava na křest dítěte

Druhé ze setkání přípravy rodičů na křest dítěte se koná v 15 hodin v Komunitním centru. Následují ještě dvě setkání o dalších nedělích.

Příprava na biřmování

Úvodní setkání kurzu přípravy na biřmování se uskuteční v 19 hodin na faře.

8/2 středa

Schůzka ministrantů

Setkání ministrantů se Skřítkem od 17 hodin v kostele sv. Prokopa, druhé únorové setkání v neděli 12. 2. od 8.30 tamtéž.

15/2 středa

Doučování dětí

V 17 hod. se uskuteční v kanceláři Farní charity v KC školení dobrovolníků pro doučování dětí ohrožených sociálním vyloučením.

16/2 čtvrtek

Dříve narození

Pravidelné setkání Dříve narozených s přednáškou *Jak lépe prožívat liturgii* v 16 hodin v KC sv. Prokopa.

19/2 neděle

Jak pře(pro)žít mši s dětmi

Setkání s P. Jiřím Zemanem nejen pro rodiče malých dětí *Jak pře(pro)žít mši s dětmi*, se koná v 10:30 (tj, po „dětské“ mši) v „garáži“ Komunitního centra. Hlídání dětí zajištěno.

21/2 úterý

Prokopské zastavení

Přednáška na téma *II. vatikánský koncil* historika PhDr. Tomáše Petráčka, Ph.D., Th.D. z Katolické teologické fakulty se koná v 18:30 v Komunitním centru sv. Prokopa.

23/2 čtvrtek

Mše za Mons. Pavla Kučeru

Zádušní bohoslužba bude v kostele sv. Prokopa v 18 hodin sloužena u příležitosti prvního výročí úmrtí Mons. Pavla Kučery (24. února 2016), který za komunismu působil jako duchovní pro české krajany – emigranty v Německu a po změně režimu výrazným způsobem pomáhal při obnově církve v ČR. Poslední léta života prožil v soukromém bytě na území naší farnosti.

24/2 pátek

Masopustní farní společenský večer

Od 19.30 v Komunitním centru sv. Prokopa. Můžete se těšit na vynikající masopustní dobroty a zábavu ve stylu 60. let. Převlek není podmínkou účasti!

25/2 sobota

Setkání pečujících

V 9:30 hod. jsou zváni pečující do KC k tématu aktivizace seniorů – o různých možnostech péče o seniory a o využití volného času.

26/2 neděle

Masopustní maškarní pro děti

Na karneval zveme děti i jejich rodiče do Komunitního centra sv. Prokopa v 15 hodin.

Modlitba chval

Pravidelná modlitba chvály s JakobyKapelou v kostele sv. Jakuba v 19 hodin.

1/3 středa

Popeleční středa

Tento den bude upraven obvyklý středeční pořad bohoslužeb:

- ✓ **v 10.00** popelec pro děti z CMŠ Srdíčko u Sv. Jakuba
- ✓ **v 16.30** pobožnost s popelcem pro děti školního u Sv. Prokopa
- ✓ **v 17.00** mše sv. u Sv. Jakuba
- ✓ **v 19.00** mše sv. u Sv. Prokopa

4/3 sobota

Postní duchovní obnova

Duchovní obnova s P. Vojtěchem Kodetem se koná od 9 hodin v kostele sv. Prokopa.

5/3 neděle

Kurz STM

Kurz symptotermální metody pro přirozené plánování rodičovství pod vedením manželů Šmehilových se koná v Komunitním centru sv. Prokopa od 15:30 hodin. Následná setkání v dalších měsících.

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

Nový cyklus přípravy na biřmování 2017-2018 začíná první únorovou neděli 5. 2. 2017 v 19 hodin úvodním setkáním na faře. Příprava trvá tři semestry. Termín biřmování: květen/červen 2018. Další příprava na biřmování začne v roce 2019. Přípravu vede P. Radek.

Římskokatolická farnost u kostela sv. Jakuba Staršího Praha - Stodůlky

Kostel sv. Jakuba Staršího Kovářova 21/22. Praha 13 – Stodůlky, 155 00
Kostel sv. Prokopa: V Hůrkách 8, Praha 13 – Stodůlky, 158 00
Farní kancelář: ☎ 251 618 884, ✉ fara@centrumbutovice.cz
Web: www.centrumbutovice.cz

Kontakt na kněze

P. Radek Tichý	777 749 603	farar@centrumbutovice.cz
P. Jiří Zeman	723 303 770	jirka-jai@seznam.cz
P. Jakub Jírovec	735 794 999	j.jirovec@seznam.cz
P. Václav Dvořák	739 037 022	dvorakva@email.cz
P. Stanisław Góra	737 280 624	Stanislaw.Gora@knez.cz

Další kontakty

Tomáš Vítek	721 137 586	tomas.vitek@ centrumbutovice.cz
Ludmila Vyskočilová	777 739 610	ludmila.vyskocilova@centrumbutovice.cz
Lucie Fričová	777 749 601	lucie.fricova@centrumbutovice.cz
Barbora Folejtarová	774 170 987	barbora.folejtarova@centrumbutovice.cz
Helena Ryklová	733 108 816	helena.ryklova@stodulky.charita.cz
Eva Kuchyňková	739 045 874	cms.srdicko@seznam.cz

Bohoslužby

	Sv. Jakub	Sv. Prokop
Neděle	**8.00** *(od 7.30 předchází růženec)*	
	9.30 *(2. a 4. neděli v měsíci latinsky)*	**9.30** *(pro rodiny s dětmi)*
	18.00	**11.00**
Pondělí	**7.15**	**18.00** *(s modlitbou nešpor)*
Úterý	-	**8.30** *(s hlídáním dětí; následuje adorace do 9.30)*
Středa	-	**18.00** *(následuje adorace do 19.30)*
Čtvrtek	**7.15**	**18.00** *(následuje adorace do 19.30)*
Pátek	**18.00** *(následuje adorace do 19.30)*	**6.45** *(od 6.30 předcházejí ranní chvály)*
Sobota	**18.00** *(s nedělní platností)*	-

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa pro vnitřní potřebu vychází jednou měsíčně. Náklady na výtisk: 10 Kč.
Další číslo vyjde 26. února 2017. Uzávěrka 13. února 2017. Téma příštího čísla: Půst.
Příspěvky zasílejte na: zpravy@centrumbutovice.cz
Redakce: Veronika Luštincová; Za obsah odpovídá: P. Radek Tichý.